

כל אדם אשר יהיה אדם מאדם בחוקי הציוע להמות הוא
 ואשר אשר לא תקום ולא תטור את בני עמך וכל איש מביאו
 אביית אשר וביא על דעתו דבר אשר לא פהוט לפני שים
 והביאו בחרון אפי או ספר ליהקנו להביותו נוקם הוא ונטר
 ואין פתח בואם עדים הוא לצדיו ונטר הוא לאיבי
 אם החריש לו מיום ליום ובהרון אפי בו דבר בוגדיב מות
 ענה בו ישן אשר לא יקים את מצות אל אשר הקד לו הוכח
 תוכח את דער ולא תשק עליו חסא על השבוש אשר
 אגר לא תושק ודרך לך איש אשר ישבוש על פני אשה
 אשר לא לפנים השפטים יימאמום הישוע ודלו וכל האדם
 ולא ערע מוגנב ממאד המחנה אשר גנבו ישבע בעליו
 בשבוי בן האלה והשומע אם כודע הוא ולא יעיד ואשם
 כל אשם מושב אשר אין בעולם והתורה חמשה לכהן
 יהיה לו לבד כסוף האשם קבל וכו כל אשה נמנית ואין
 לה בעלים והיתה לכהנים כי לא ידע מוצאה את משפחה
 אם לא נמצא לה בעלים הם ישמרו כל דם אשר ומע
 איש בתורה וראא דעתו והוא אחד אחד אפי מות הוא וידועו
 לענו בחוביה למבקר וחמבקר יכתבהו בודן על עשותו
 עיד לפני אחד ושב והודיע למבקר אם ישוב ונתפש לפני
 אחד שלם משפסו והם שנים הם קדם בעדיו על
 דבר אחד והובל האיש מן חסיהו לבד את נאמנות
 הם וביום לאות האיש וידועו למבקר יעידו וכו מלו יע
 שדיו נאמנות ועל אחד לא יעידו חסיהו ואל יקדמו

making the waw look like he. 14. = ישמרוה? 15. = יודיעהו. 16. It is unclear whether אָתָּר or אַתָּר is preferable. 17. The space in the manuscript after this word should not be taken as marking the end of the clause; the words לבד and אם constitute a composite particle "providing" (cf. בלכד ש" in Mishnaic Hebrew). 18-18. 4QD^c reads אחד פי ע"י אחד.

בדרך וידד לרחוק ישתה על עומדו ואל ישאב אל
כל כל אל ושלח אתבן חנכר לעשות את חפצו ביום השבת
אל וקח איש עליו בגדים יואים יע מובאים בגו כיום
כיבסו במים או שופים בלבונה אל יתערב איש מרצו
בשבת אל ולק איש אחר הבדמה לרשותו חוץ משהו כי
אם אלפים באמה אל ודם את ידו להכותו באדון אם
סודרת היא אל ויצואה מביתו אל ויצא איש מן הבית
לחוץ ומן החוץ אל ביתו ומסבמוכה יהיה אל ויצא ממנו
ואל יבא אליה אל פתח כלו סווח בשבת אל ישא איש
עליו סמנים לצאת ולבוא בשבת אל ישאל בבית מושבת
סלע ועפר אל ישא דאומץ את האומץ לצאת ולבוא בשבת
אל ומדא איש את עבדו ואת אמתו ואת שוחרו בשבת
אל אל יולד איש בהנה ביום השבת ואם תפול אל בור
ואל פחת אל וקומה בשבת אל ושביתו יע מקום קרוב
ליום בשבת אל ואל איש את השבת על הזו גבע בשבת
וכל נפש אדם אשר תפול אל מקום מקום מים ואל מקום
אל יעלה איש בטולם וחבל וכלו אל יעל איש למנוח בשבת
כי אם שולת השבת כי כחכמו מלבי שבתותיכם אל יעלה
איש למנוח שולה ומנוחה ולבונה ועץ ביד איש סומן באחת
מן השמאות לחדשותו לטמא את המנוח כי כטוב זבח
דשנים תועבה ופולת עיקם כמנחת דעו וכל הבא אל
בית השותקות אל יבא סומא ביום וחדע חצוצות דקדו
מקדים או יתאחר וליא שבוטו אתה פסוקה ביה

קודש הוא אל ושכב אש עם אשה בער המקדש לטמא
 את ער המקדש בנדחתם כל אשר זמשהו בו דוחות בלש
 ודבר סרה במשפט האוב והוי ענע ושפט וכל אשר ותעו
 לחלל את השבת ואת המועדות לא זימת כישל בנה האדם
 כישליו זאם דפא ממנה ושמוהו עי שבע שנים ואחו
 ליה אהל המלך אל ושלח את ידו לשפוך דם לאיש מן העוה
 ב עטר הון ובעיני וגב אל ושא מהונם כל בעבור אשר לא
 ינדפו בו אם בעת חבור ושיאל אל ימכר איש בהמה
 ועוף שהולות לעוים בעבור אשר לא יזכהום ומעורני
 ומעני אל ומכר להם בכל מאד ואת עבדו ואת אשתו אלימכו
 להם אשר באו עמו בידות אברהם אל ושוקץ איש את נפשו
 בכל החיות והדמש לאכל מהם מעצלו חלבורים עי כל נפש
 החיה אשר תרמוץ במים והדגים אל ואכלו כיואם יקרעו
 חוים ונשרי כל וכל החגבים בלונתם ובאו באש אוצת
 גדלים חויי כיואם משפט בלואתם וכל העצים והאבנים
 והעפר אשר יצאו כטמאת האדם לצאולו שמן ידו כפר
 טמאים וטמא הנגעבם וכל כל משפר כמפר אוותד ביהוה
 אשר יחוי עי הקת בבנות וטמא כטמאת אחד כל מלכות
 סרך משב עיושר אל על המטפסות האלה האביתל בון
 הטמא לטהור ולהודיע בין הקדוש לחול ואלה החקים
 לשכול להתהלך במש עם כלתו למשפט טעת ונמל משפט
 חוה וועד לכן סדע ישראל ואלה חוקיה ויהי סדך כיוע
 ויהי חוקיה ויהי חוקיה ויהי חוקיה ויהי חוקיה

